

SOS a l'illa de Buda

Els propietaris de la meitat de l'illa reclamen una actuació urgent per aturar la creixent regressió

MARIBEL MILLAN

L'illa de Buda es troba en una situació límit. L'espai natural és la zona on es concentra fins al 90 per cent de la regressió que afecta el delta de l'Ebre i els temporals de l'hivern passat han suposat un abans i un després per a la seva conservació. L'illa ha perdut 600 hectàrees de terrenys en els darrers seixanta anys i ara ocupa 1.200 hectàrees també amenaçades.

Una llevantada fortíssima, la pitjor dels darrers vint anys, va trencar el passat mes de gener la barra d'arena que separa el mar obert de les llacunes litorals, els Calaixos de Buda.

Durant vora quatre mesos es va mantenir un canal obert entre el mar i la llacuna, fet que va provocar la mort de bona part dels peixos i vegetació d'aquesta zona protegida d'aiguamolls litorals. Finalment el Parc Natural del Delta va actuar d'urgència i va refer la barrera natural, però tot apunta que nous temporals poden tornar a trencar-la amb facilitat.

«Buda es mor i les administracions no estan fent res per impedir-ho», denuncia Guillermo Borés, quarta generació dels propietaris actuals de la meitat de l'illa. L'altra meitat és pública: el titular és la Generalitat de Ca-

Peixos morts l'hivern passat, quan el mar va envair llacunes i zones litorals. FOTO: CEDIDA

talunya (a través del Parc Natural del Delta de l'Ebre), mentre que l'àrea litoral dels Calaixos de Buda forma part de la zona marítime terrestre i va ser expropiada per l'Estat a finals dels anys 80.

El front marítim de l'illa ha deixat d'estar format per arena i ha quedat al descobert l'argila inferior. «Això farà que qualsevol temporal, per petit que sigui, avanci més ràpidament i tingui uns efectes molt més perjudicials que fins ara», remarca Borés, el qual calcula que l'avenç del mar podria ser a partir d'ara de fins a 80 metres a l'any.

Aposten per actuacions dures, com la construcció d'una escullera dins del mar

Davant d'aquesta situació límit, els propietaris privats de l'illa de Buda reclamen una actuació d'urgència per evitar una «tragèdia mediambiental».

Els Calaixos de Buda és actualment la principal llacuna i zona d'aiguamolls del Delta i aquí s'hi troben fins al 40 per cent de les aus

presentes a l'espai natural, segons el Cens d'Aus Hivernants, «per tant, deixar perdre aquest entorn vulneraria directives europees importants, com la Directiva d'Hàbitats o Marc de l'Aigua», afirma Borés.

Per al propietari, el més adient seria apostar per actuacions dures, com la construcció d'un espigó o escullera a dins del mar, per protegir el front de costa més dèbil. Considera que projectes com el de l'aportació de sediments arriben tard i requereixen una dotació pressupostària molt elevada, a més de la dificultat afegida de posar d'acord a diverses

Guillermo Borés, explicant les pro-

administracions. Per contra, «construir una escullera és molt més econòmic i eficaç», remarca. A més, assegura que aquest tipus d'actuacions esdevenen finalment biòtops naturals i ja s'han construït amb èxit en altres deltes de la Mediterrània.

«Més que aigua o sediments, el que necessita el delta de l'Ebre de forma urgent són diners, inversió», sentència Borés, per a qui el territori «no és conscient que ens trobem davant de la segona batalla de l'Ebre, aquesta contra l'avenç del mar».

Però els efectes dels últims temporals també han començat